

Sygnatura akt IV U 396/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ś., dnia 3 sierpnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Maja Snopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 3 sierpnia 2022 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie w trybie art. 15 z.zs¹ ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu (...)

sprawy z odwołania Z. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 16 września 2021 r., znak:(...)

o świadczenie rehabilitacyjne

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawie (...)z dnia 16 września 2021 roku w ten sposób, iż przyznaje powodowi Z. K. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego do 31 października 2021 roku.

UZASADNIENIE

Powód Z. K. wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmawiającej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że nie zgadza się ze stanowiskiem i decyzją ZUS.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji podnosząc, że lekarz orzecznik ZUS orzekł, że stan zdrowia powoda nie uzasadnia przyznania mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

W toku postępowania

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód od 16 grudnia 2020 roku do 15 czerwca 2021 roku był niezdolny do pracy z powodu choroby.

Orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 5 lipca 2021 roku ustalono, iż zachodzą okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego na 1 miesiąc.

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 16 sierpnia 2021 roku ustalono, iż powód nie jest niezdolny do pracy.

Decyzją z dnia 16 września 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił powodowi prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Dowód: akta ZUS – w załączeniu

Powód po wyczerpaniu zasiłku chorobowego kwalifikował się do przyznania świadczenia rehabilitacyjnego do końca października 2021 roku. W okresie od 5 do 8 października 2021 roku powód poddał się leczeniu szpitalnemu w oddziale chirurgii urazowo-ortopedycznej. Po zastosowanym leczeniu i hospitalizacji powód odzyskał zdolności zarobkowe i

od listopada 2021 roku powrócił do pracy. W okresie oczekiwania na dalsze leczenie powód nie odzyskał zdolności do pracy.

Dowód: opinia biegłego ortopedy k. 16-19, 34-35

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z art. 18 ust 1 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy. Jednocześnie przysługuje ono przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy (art. 18 ust. 2 ustawy).

Bezspornym było, że w okresie od 16 grudnia 2020 roku do 15 czerwca 2021 roku powód był niezdolny do pracy z powodu choroby, a następnie przez miesiąc otrzymywał świadczenie rehabilitacyjne. Sporny pozostał okres przez który powód powinien otrzymywać świadczenie rehabilitacyjne.

W sprawie dopuszczono dowód z opinii biegłego ortopedy, który wskazał w opinii, że powód po wyczerpaniu zasiłku chorobowego kwalifikował się do przyznania świadczenia rehabilitacyjnego do końca października 2021 roku. Z opinii wynika, że w okresie od 5 do 8 października 2021 roku powód poddał się leczeniu szpitalnemu w oddziale chirurgii urazowo-ortopedycznej i po zastosowanym leczeniu i hospitalizacji powód odzyskał zdolności zarobkowe i od listopada 2021 roku powrócił do pracy. Biegły podkreślił, że powód nie ma wpływu na terminy przyjęcia do szpitala, zaś oczekiwanie na operację nie powoduje odzyskania zdolności do pracy.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii biegłego jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn dla których opinia ta miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. Ponadto opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych. ZUS złożył zastrzeżenia do opinii i biegły ustosunkował się do tych zastrzeżeń, udzielając wyczerpującej odpowiedzi w opinii uzupełniającej. Opinia i opinia uzupełniająca biegłego wyczerpująco udzieliła odpowiedzi na pytania i jest wystarczająca do ustalenia czy powód był zdolny do pracy. Wskazać należy, że zastrzeżenia ZUS złożone do opinii uzupełniającej były tożsame w treści jak wcześniejsze zastrzeżenia. ZUS podnosi, że niezasadnym było przyznanie powodowi świadczenia rehabilitacyjnego w okresie oczekiwania na operację. Ze stanowiskiem takim nie można się zgodzić. Powód po wyczerpaniu miesięcznego świadczenia rehabilitacyjnego (15 lipca 2021r) nie odzyskał zdolności do pracy, co biegły podkreślił w opinii uzupełniającej. Biegły podkreślił także, że powód nie ma wpływu na okres oczekiwania na operację. Skoro leczenie powoda wymagało ponad dwumiesięcznego oczekiwania na zabieg operacyjny, to zasadnym jest przyznanie na ten okres świadczenia rehabilitacyjnego, gdyż jak podkreślił biegły - w okresie oczekiwania powód nie odzyskał zdolności do pracy, a odzyskał tę zdolność dopiero po leczeniu szpitalnym i od listopada 2021 roku powrócił do pracy. Odmienna sytuacja byłaby, gdyby powód w okresie oczekiwania na zabieg operacyjny odzyskał zdolność do pracy, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Tym samym nie uznano za zasadne dalszych zastrzeżeń ZUS i pominięto wniosek o dowód z opinii innego biegłego ortopedy.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. należało zmienić zaskarżoną decyzję.